

[Handelsministeren.]

som gør det muligt at forbrænde kul på en mere miljøvenlig måde, men det er muligheder, der alle er relativt kostbare. Der er jo i den nye miljølov bestemmelser om godkendelse af opførelse af enhver form for elværk eller af ændringer på bestående anlæg, og disse bestemmelser gør det muligt at foreskrive, at den nødvendige rensning skal ske, når der finder nybygninger eller ændringer sted. Miljøministeriet har i den energipolitiske redegørelse side 146 givet udtryk for, at man vil sikre, at den fremtidige energiforsyning kommer til at ske uden en uacceptabel forurening.

Endelig spurgte hr. Bendix, hvad der kunne siges om de svenske planer eller overvejelser vedrørende beriget uran. Jeg kan sige, at for to år siden etableredes et fælles forsyningselskab, der har ansvaret for at sikre, at samtlige de atomkraftværker, der bygges i Sverige, har den nødvendige tilgang til beriget uran, det selskab, der hedder Svenska Kärnbränsleforsörjnings AB. Det gælder for alle de 11 atomkraftværker, der er i drift eller er under opførelse i Sverige, at de er sikret berigningskapacitet gennem en aftale mellem dette selskab og den amerikanske atomenergikommission, og det er aftaler, der principielt gælder for hele disse værkers levetid. Derudover har selskabet indgået en aftale med Sovjetunionen om levering af visse kvanta beriget uran med sigte på supplerung af leverancerne fra USA og med henblik på eventuelle yderligere atomkraftværker udover de 11. Den svenske industriminister har for nylig på et offentligt møde givet udtryk for, at han fandt, at det kunne være ønskeligt, om Sverige henimod midten af 1980'erne selv rådede over muligheder for at foretage en uranberigning.

Jeg skal efter anmodning fra Grønlandsministeren sige et par ord i anledning af hr. Rosings udtalelser om udnyttelse af eventuelle råstoffer, herunder især olie og kul, i Grønlands undergrund. Ifølge de oplysninger, som ministeriet for Grønland er i besiddelse af, er forudsætningerne for, at der kan

findes olie på kontinentalsoklen ud for den sydvestlige del af Grønland, til stede, men om der findes olie, er der ingen, der kan sige i dag med fuld sikkerhed. Først når der er foretaget dybdeboringer, kan man få sikkerhed for det. Om få dage afleverer det af ministeren for Grønland nedsatte koncessionsudvalg en betænkning til regeringen, og deri vil der være udkast til vilkårene for en oliekoncession. Der lægges op til en målbevidst igangsættelse af udvindingen af olie, men der lægges samtidig vægt på, at udviklingen bør ske roligt, gradvis og velkontrolleret, og på en sådan måde at der tages det størst mulige hensyn til beskyttelsen af det grønlandske miljø og samfund, og at der sikres den grønlandske befolkning en andel, også beskæftigelsesmæssigt, i den udvikling, som sættes i gang.

Hr. Rosing nævnte også kulforekomsterne på Nugssuaq-halvøen. Om disse kan siges, at omfattende yderligere undersøgelser er nødvendige, før der kan træffes beslutning om en eventuel brydning af kullene dér, men regeringen vil tage under overvejelse, om der skal søges bevilling til gennemførelse af sådanne indledende undersøgelser.

Til sidst nogle ord om det videre arbejde. Der er jo en række af ordførerne, der har beskæftiget sig med folketingets fremtidige arbejde med energispørgsmålene i almindelighed og med spørgsmålet om kernekraftværker i særdeleshed, og det er fra flere ordføreres side — først fra den socialdemokratiske ordfører og senere med tilslutning fra adskillige andre — fremført, at folketinget burde oprette et stående udvalg for energipolitik. Jeg vil gerne sige, at det er en tanke, jeg fuldt ud kan tilslutte mig. Det skulle vel så være sådan, at under et sådant udvalg skulle henhøre sager om tilførsel, produktion og anvendelse af olie, gas, kul, uran, elektricitet og andre energiformer, og herunder skulle også høre sager vedrørende placering, sikkerhed og miljøbeskyttelse vedrørende energianlæg af enhver art. Det ville være naturligt, om udvalget fulgte atomenergikommissionens arbejde, for så vidt